

Сирмашко то момиче струвамү сѧ, че добро ми  
каза,

То не знай, че нейно то свѣстѣнье, мене спонж  
ще докара.

Та ще на момче то дѧ укади, жертвѧ тѧ ми ще пре-  
пзни,  
Ракотѧ готокѧ, пакѧ изново да ѡж готвемѧ, за да  
станѧ.

По добре бы было ош' да бы премрѧла погѣдѧла,  
Че стѧ туй нефише нишо да ни станѧ, да'не бы видѧла.  
Азѧ момче то като зѣмѧ, и отдамечѧх да идѧхъ,  
Неѧ будѧх и свѣстенѧ да не вѣхъ ѡж видѧ а хъ.

---

### ТАМАРЬ

#### НА СЯРРА ОТГОВАРѧ,

Сабудансѧ сабуди Госпоже ! сѧхъ сѣрце сѧ весели,  
И говѣстѧ си очисти, и този дѧхъ ты отѧ сѣрце си  
отмахни.

Твоѧ ѧмѧ дѧзвонѧ не дръжѧ ; сѧхъ трепетѧ вѣчи да  
не плачѧшъ,

Тѣзѧ горчинѧ слѧзы, и хор'ты вѣчь да не марѧшъ.

---

### СЯРРА

#### ПАКѧ ПЛАЧИ И СИ ХОРТѧВѧ.

Оставьте, напѣснете, дѧхъ днесъ, азѧ да вѣхъ ѧмрѧла,  
О Авра'ме и Иса'че ! пакѧ ви да бѧхъ видѧла.

Ахъ